Ankenævnet *for* Forsikring

Den 21. november 2018 blev i sag nr. 92808:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 28/08 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Min klient kommer til skade under styrketræning, hvor hun løfter en 20 kg vægt over hovedet i strakt arm. Ved forsøg på squat, får hun et pludseligt jag i lænden/ryggen, som straks spreder sig til højre ben og fod. På grund af smerterne stopper hun træningen øjeblikkeligt. Skaden anmeldes til min klients ulykkesforsikringsselskab.
>
> Selskabet afviser dog, at anerkende den anmeldte hændelse som en ulykke, idet selskabet ikke mener, at denne i sig selv er egnet til at forvolde varig skade i en ellers rask ryg. Min klient er ikke enig i denne vurdering, og påklager derfor afgørelsen.
>
> Selskabet fastholder dog denne, og indvilliger herefter i, at forelægge sagen for AES. På baggrund af udtalelsen fra AES fastholder selskabet herefter endnu en gang den tidligere stillingtagen i sagen. Min klient påklager endnu en gang denne afgørelse.
>
> Til støtte for, at der er tale om en hændelse, som er egnet til at medføre en varig rygskade skal det først og fremmest påpeges, at Patienterstatningen har tilkendt min klient godtgørelse for varigt mén, jf. vedlagte afgørelse. Altså er det Patienterstatningens vurdering, at ulykken er egnet til at medføre et varigt mén.
>
> Af den lægelige udtalelse fremgår det, at min klient ved cross-fit træning har fået et vrid i lænden med efterfølgende smerteudstråling i højre ben, jf. vedlagte. Der er således tale om en relevant skadesmekanisme. Generne efter ulykken ses nærmere belyst i speciallægeerklæringen af den 3. januar 2018, som tilsvarende er vedlagt.

Endelig skal jeg påpege, at det forhold, at min klients skade er sket under sportsudøvelse, ikke skal forstås på den måde, at den er undtaget fra forsikringsdækningen. Af dommen U 2018.7H fremgår det således: '[...] at det ikke er en betingelse, at årsagen til ulykkestilfældet er en udefrakommende påvirkning eller ydre omstændigheder, ligesom det ikke er en betingelse, at der er opstået noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt i forbindelse med skadens indtræden.' Det er således alene et krav, at den hændelse, der har medført skaden er sket pludseligt, hvilket også er tilfældet i nærværende sag, hvor min klient løftede en vægtstang og kom til skade. Kopi af korrespondancen med selskabet vedlægges.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Udbetaling af godtgørelse for varigt mén."

Selskabet har i brev af 12/9 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Indledning**
Kunden anmelder, at hun den 2. januar 2016 - i forbindelse med crossfit-træning - forløfter sig under en squard-øvelse og pådrager sig rygsmerter med udstråling til ben og fod. Hændelsen er anmeldt til ulykkesforsikringen.

Fremstilling
Kunden anmelder skaden den 5. januar 2016, og vi indhenter journal fra egen læge. Det fremgår her, at kunden siden 2002 løbende har haft problemer med ryggen, og at der ved MR-scanning er konstateret degenerative forandringer på flere niveauer i rygsøjlen.

Som hændelsen var beskrevet i anmeldelsen vurderede vores læger, at det ikke var tilstrækkeligt til at give en varig skade i en normal rask ryg, og at det måtte skyldes andre forhold herunder de tidligere ryggener, og de konstaterede degenerative forandringer. Vi afviser derfor skaden med henvisninger til, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde en varig skade i en normal rask ryg og at det må skyldes andre forhold.

Advokat indtræder i sagen, men der tilgår ikke umiddelbart sagen nye oplysninger, hvorfor vi over flere omgange fastholder vores afgørelse.

Sagen forelægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) for en vejledende udtalelse, og i april 2017 kommer AES til samme resultat, som vi tidligere havde meddelt kunden.

Sideløbende har kunden anmeldt behandlingsforløbet til Patienterstatningen og efterfølgende Ankenævnet for Patienterstatningen. Her får kunden medhold i, at hun med overvejende sandsynlighed ville have undgået dropfoden, såfremt hun var blevet scannet og efterfølgende opereret.

Dette spørgsmål er ulykkesforsikringen uvedkommende og handler alene om forhold omkring behandlingsforløbet og ikke omstændighederne i forbindelse med rygskadens opståen. Derfor fastholder vi vores afvisning, og sagen forelægges Nævnet.

3. 92808

Begrundelse
Af lægejournalen fra […] Sygehus fremgår det, at en MR-scanning en uge efter anmeldte hændelse viser degenerative forandringer med reduceret discushøjde på samme niveau, som den konstaterede prolaps.

Det fremgår videre, at kunden i 2002 havde et rygforløb på ambulatoriet, og at hun siden har oplevet tilbagevendende rygsmerter.

AES vurderer i deres vejledende udtalelse, at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at kundens gener kan tilskrives hændelsen. Der lægges vægt på, at hændelsen - lægefagligt vurderet - hverken er egnet til at udløse en traumatisk prolaps eller til at give varige gener i en normal rask ryg.

På den baggrund fastholder vi - med henvisning til betingelsernes punkt 2.1.1, andet afsnit – at hændelsen ikke er egnet til at forvolde varig skade i en normal rask ryg, og at der derfor ikke er dokumenteret medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og den efterfølgende prolaps. Prolapsen må derfor begrundes i andre forhold.

Samtidig gør vi gældende, at skaden - som den er belyst i det foreliggende - er en forværring af en allerede eksisterende rygproblematik. Forværring af forudbestående sygdom er direkte undtaget i betingelsernes punkt 2.1.1.3.

Konklusion
Som hændelsen er beskrevet i anmeldelsen og de lægelige oplysninger, så er det ikke dokumenteret, at den anmeldte hændelse er hovedårsagen til ryggenerne i dag. Der ser umiddelbart ud til at være tale om forværring af forudbestående rygsygdom, som er direkte undtaget i betingelserne. Vi fastholder derfor, at der ikke er tale om en dækningsberettiget skade."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, et uddrag af sagens bilag gengives i det følgende. Af klagerens journal fra egen læge fremgår bl.a.:

"**04-01-2016**
Diagnoser:
L86 Prolapsus disci intervert lumbalis u spec med radiculopati

Kontakt tekst:
[Klager] har haft et rygforløb i 2002, hvor hun var på diskusamb. Det gik i ro på konservativ beh. Siden har hun til og fra oplevet opblussen i smerterne , men har altid kunnet får det i ro med øvelser.

14-01-2016:
…
Scanningen udført: 08-01-2016
MR Scanning [by]

MR-Scanning af columna lumbalis
Normale krumninger. Normal højde af samtlige corpora.

På L4/L5 niveau ses der discusdegeneration med reduceret discushøjde samt en discusekstrusion med sekvest beliggende paramediant på højre side med mistanke om tryk på højresidig L5 nerverod.

På L2/L3 niveau ses der desuden også discusdegeneration med reduceret vandsignal, dog ingen discus herniering eller nerverodpåvirkning. Ingen mistanke om spinalstenose.

På L5/S1 niveau er der desuden også lidt discusdegeneration med reduceret vandsignal, minimal discusprotrusion på højre side paramediant, uden mistanke om nerverodspåvirkning.

Konklusion
Discusdegeneration på L4/L5 niveau med discusekstrusion og sekvenst paramediant på højre side med mistanke om tryk på højresidig L5 nerverod."

Af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 27/4 2017 fremgår bl.a.:

"Grundlaget for vores vurdering:
- [Klager] løftede den 2. januar 2016 i forbindelse med træning en 20 kg tung vægtstang, og da hun gik ned i knæ mærkede hun et pludseligt jag i lænderyggen.
- [Klager] konsulterede den 3. januar 2016 lægevagten telefonisk, hvor hun klagede over iskiasproblemer, opstået i forbindelse med træning.
- Ifølge konsultationsnotat af 4. januar 2016 fandt [klagers] egen læge ved den objektive undersøgelse ophævet dorsalfleksion af højre fod og føleforstyrrelser på højre underekstremitet, hvorfor [klager] blev henvist til MR-scanning af rygsøjlen.
- Ved MR-scanning udført den 8. januar 2016 fandt man degenerative forandringer og en discusekstrusion med højresidig nerverodspåvirkning i lænderyggen.

Det fremgår af sagen, at [klageren] klager over smerter i ryggen, knæet og fodleddet, dropfod svarende til højre fod og smerter i nakken.

Det er vores vurdering, at det ikke i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at [klagerens] gener, som beskrevet ovenfor, skal tilskrives hændelsen.

Ved vurderingen heraf har vi lagt vægt på, at hændelsen, som denne er beskrevet i sagens lægelige akter, ud fra en lægefaglig betragtning, ikke er egnet til at medføre en påvirkning, der kan udløse en traumatisk discusprolaps eller give varige ryggener hos en rygrask person.

På den anførte baggrund er det vores vurdering, at [klagers] gener, som beskrevet ovenfor, ikke med overvejende sandsynlighed er en følge af hændelsen den 2. januar 2016.

Vi vurderer således, at hændelsen den 2. januar 2016 ikke har medført et varigt mén på 5 procent eller derover."

Af speciallægeerklæringen af 3/1 2018 fremgår bl.a.:

"**Tidligere:**
…

Diskusprolaps i år 2000. Gik over af sig.
…
Klager:
Nedsat gangdistance til mindre end½ km. Var tidligere meget aktiv både med træning, øvelser m.v. Hun kan ikke løfte hø. fod opad. Kan ikke løbe. Hun anvender elastikskinne.

Objektivt:
Sundt naturligt udseende. AT god, ET middel. Klarer sig pænt. Pæn bygning. Tydelig haltende og aflastende gang på hø. side. Pæn muskelatrofi.

Femuromfang udgør på begge sider 48 cm og underbensomfang 32 cm. Pt. har nedsat dorsalfleksionsevne styrke 1-2 på hø. side. Kan lige aktivere a. tibialis anterior uden effekt på bevægeligheden. Der er god plantarfleksionskraft, som er normal på begge sider. Der er normal dorsalfleksionskraft på ve. side. Nedsat evasionskraft på hø. side, normal på ve. Der er nedsat sensibilitet i L5- og S1-dermatomet på hø. side. Normal på ve. side. God kraft over knæ- og hofteled. Frie ledbevægelser.

Konklusion:
…
Tilstanden er stationær.

På basis af forløbet er der ikke udsigt til yderligere forbedring.

Der er god overensstemmelse mellem de objektive fund og de subjektive klager. Pt.'s nuværende gener med dropfod kan tilskrives forsinket diagnosticering og behandling."

Af afgørelsen fra Patienterstatningen af 23/5 2018 fremgår bl.a.:

"Den 4. november 2016 traf Patienterstatningen afgørelse om, at [klageren] ikke var påført en behandlingsskade. Ankenævnet for Patienterstatningen ændrede afgørelsen 17. maj 2017 og anerkendte, at [klageren] var påført en behandlingsskade i form af en varig komplet højresidig dropfod som følge af, at hun ikke blev henvist til akut MR-skanning 4. januar 2016.

Afgørelse
[Klageren] er berettiget til 127.894 kr. i godtgørelse for varigt mén. Vi har hermed afsluttet sagen.
…
Ved fastsættelsen af det varige mén har vi lagt vægt på speciallægeerklæringen fra speciallæge i ortopædkirurgi […] af 3. januar 2018.
…
Vi vurderer, at behandlingsskaden i form af forsinket diagnosticering og behandling af diskusprolapsen med nervepåvirkning har medført lammelse over højre fodled og ændret følesans på foden og en del af underbenet, hvilket medfører nedsat gangdistance og manglende evne til at løbe. Vi vurderer, at det varige mén som følge heraf udgør 15 %.

Derudover vurderer vi, at [klagerens] øvrige gener med overvejende sandsynlighed ikke relaterer sig til den anerkendte behandlingsskade, men mere sandsynligt relaterer sig til andre forhold - herunder tilstanden i form af en diskusprolaps i lænden."

6. 92808

Af forsikringsbetingelserne 2.1. – 2.1.3. fremgår bl.a.:

> " **Forsikringen dækker**
> **2.1.1.**
> Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
>
> For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet I sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.
> …
> **Forsikringen dækker ikke**
> **2.1.1.3.**
> Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 2/1 2016 fik et pludseligt jag i lænden/ryggen med udstråling til ben og fod, da hun under styrketræning løftede en 20 kg vægtstang i forbindelse med en squatøvelse.

Selskabet har - med henvisning til en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring - afvist skaden, idet hændelsen ikke er egnet til, at forårsage en varig skade i en rask ryg. Selskabet har tilsvarende anført, at der er tale om en forværring af en forudbestående rygsygdom.

Klageren har anført, at der tale om en relevant skademekanisme og henviser til en speciallægeerklæring af 3/1 2018. Klageren har også anført, at Patienterstatningen har tilkendt godtgørelse for et varigt mén, idet en forsinket diagnosticering og behandling havde medført klagerens dropfod.

Det fremgår blandt andet af forsikringsbetingelserne, at "For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden." Det fremgår endvidere af

forsikringsbetingelserne, at "Forsikringen dækker ikke forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er forsikringstageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen – herunder udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og de lægelige oplysninger – kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på de lægelige oplysninger, hvoraf det blandt andet fremgår, at MR scanning havde vist discusdegeneration på flere niveauer af klagerens rygsøjle, og at klageren tidligere har haft en diskusprolaps.

Nævnet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 27/4 2017 har udtalt, at "Det er vores vurdering, at det ikke i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at [klagerens] gener… skal tilskrives hændelsen… har vi lagt vægt på, at hændelsen… ud fra en lægefaglig betragtning, ikke er egnet til at medføre en påvirkning, der kan udløse en traumatisk diskusprolaps eller give varige ryggener hos en rygrask person."

Det af klager anførte – herunder speciallægeerklæringen og afgørelsen fra patienterstatningen – kan ikke føre til andet resultat.

8. 92808

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels